

дистанційного навчання, що дозволить здобувачеві вищої освіти коригувати або доповнювати свою освітню програму.

Використання інноваційних технологій дистанційного навчання передбачає наочне та образне подання інформації викладачем, створення відеотеки для ілюстрації інформаційного матеріалу: електронних конспектів лекцій, які дозволяють об'єднати слайд-шоу текстового і графічного супроводу (фото, діаграми, малюнки), з комп'ютерною анімацією тексту, показом документальних записів; виконання здобувачами освіти електронних тестових завдань, самостійної й індивідуальної роботи, проєктів і т. п.

Література

1. Биков В. Ю. Дистанційне навчання в країнах Європи та США і перспективи для України. Биков В. Ю., Гриценчук О. О., Жук Ю. О. *Інформаційне забезпечення навчально-виховного процесу: інноваційні засоби, технології*: монографія. Київ : Атіка, 2005. С. 77–140.

2. Герасименко І. В. Методика використання технологій дистанційного навчання в підготовці бакалаврів комп'ютерних наук: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: 13.00.10. Київ, 2014. 21 с.

3. Клокар Н. І. Методологічні основи запровадження дистанційного навчання в системі підвищення кваліфікації. *Шлях освіти*. 2007. № 4 (46). С. 38–41.

4. Хуторской А. В. Практикум по дидактике и современным методикам обучения. Санкт-Петербург : Питер, 2004. 541 с.

ФОРМУВАННЯ ЧИТАЦЬКОЇ НАВИЧКИ НА УРОКАХ ЛІТЕРАТУРНОГО ЧИТАННЯ

Драбосюк Анастасія

Комунальний заклад вищої освіти «Луцький педагогічний коледж»

Волинської обласної ради

Сучасний освітній процес спрямований на виховання учня – суб'єкта культури та власної життєтворчості. Школа, учитель, класний керівник мають забезпечити духовний розвиток і саморозвиток особистості, навчити вихованців мистецтва творити себе й своє життя. Велику роль у цьому процесі відіграє книга. Тому пропаганда читання, виховання читацької культури, формування вміння користуватися бібліотекою, книжкою, розвиток пізнавальних інтересів, формування в учня читацької компетентності – пріоритетні напрями спільної діяльності педагогів, бібліотекарів, батьків.

Читацька компетентність молодшого школяра – це володіння комплексом читацьких знань, умінь і навичок, ціннісних ставлень учнів, які дають змогу школяру свідомо здійснювати пошук книжок, відбір інформації для вирішення навчально-пізнавальних завдань і виявляються у процесі сформованості повноцінної навички читання, розуміння текстів різних жанрів, обізнаності з колом читання (доступного дітям цього віку), сформованості особистісних ціннісних суджень щодо прочитаного.

Завдання учителя початкових класів – не тільки навчити свідомо, правильно, виразно читати, розуміти, аналізувати твори, але й формувати в дітей соціальні, морально-етичні цінності через художні образи літературних творів; розвивати мовлення учнів; формувати вміння створювати власні висловлювання за змістом прочитаного (прослуханого); розвивати творчу літературну діяльність школярів; формувати у них навички самостійної роботи з різними типами й видами дитячих книжок; вміння здійснювати пошук, відбір інформації для вирішення навчально-пізнавальних завдань.

Успішно вирішити їх можна за умови добре спланованих уроків. Багато зусиль докладається до навчання дітей осмислено читати. Не секрет, що навіть першокласники, які щойно навчилися читати, відразу ж втрачають бажання це робити. Ось тому важливо не тільки підтримувати в дітей зацікавлення, а й розвивати його від уроку до уроку. Спочатку працюємо над темпом читання, бо він сприяє розумінню прочитаного. Швидкісне читання активізує процеси мислення і є одним із засобів удосконалення навчального процесу, а отже, й

основою успішної кар'єри, долі. Основними шляхами вдосконалення техніки читання є збільшення слухового та зорового сприйняття тексту, розширення кругозору, вироблення навичок антиципації (передбачення наступного слова), формування стійкої уваги, подолання регресії під час читання, збагачення словникового запасу учнів, розвиток артикуляційного апарату дитини. Ось тоді школяр відкриває в тексті щось нове, на що не звернув уваги під час попереднього читання.

Для формування читацької навички на уроках літературного читання доречним є використання таких прийомів:

1. Виділення на кожному уроці часу для читання мовчки (про себе), вголос (пошепки).

2. П'ятихвилинка самостійного читання пошепки на початку уроків літератури, праці, малювання.

3. Вправи зі скоромовками, які сприяють тренуванню пам'яті, чіткості та швидкості вимови.

4. Першоразове прочитання тексту учнями (самостійно), які готують відповіді на задалегідь, поставлені запитання.

5. Стеження за текстом у підручнику, а не лише слухання, коли читає вчитель.

6. Використання різних вправ на вміння швидко орієнтуватись у змісті прочитаного.

7. Широке застосування ігор, кросвордів, що потребують уміння читати.

8. Ознайомлення дітей з якнайбільшою кількістю цікавих книжок, щоб кожен зміг обрати таку, за якою навчиться читати без примусу. Школярі готують презентацію книги, яку вони читають зараз.

З учнями інсценуємо твори або епізоди з них. Безперечно, кожен урок може дарувати почуття радості, захоплення, якщо розвивати на ньому творчі здібності, мислення дітей. Основну увагу потрібно приділити осмисленню прочитаного. Дослідження засвідчили, що в початковій школі є потреба систематично з нарощуванням складності та достатньої частотності

пропонувати школярам визначити послідовність подій у тексті, головну думку прочитаного, висловити оцінні судження, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки тощо.

Невід'ємною складовою у формуванні читацької компетентності є уроки позакласного читання. Їхня основна мета – сформувати навички читання та читацьку самостійність учнів, виробити позитивне ставлення школярів до читання з власної ініціативи. Отже, чим раніше дитина візьме в руки «свою» книгу, тим швидше процес читання перетвориться в насолоду, осмислення – у потребу читати. Для того, щоб підтримати інтерес до читання, впроваджуємо різноманітні форми уроків: *урок-гра, урок-змагання, урок-казка, урок-подорож, урок-КВК, урок-вікторина, урок-свято та ін.* Якщо діти осмислено, швидко, виразно читають, переказують прочитане, будують усні та письмові монологічні висловлювання, складають текст, беруть участь у діалозі в процесі обговорення прочитаного, вміють ставити запитання, висловлювати свою думку, вміють працювати з книжкою, висловлюють оцінні судження, то, вважаємо, читацьку компетентність у школярів сформовано.

Література

1. Вашуленко О. В. Читацька компетентність молодшого школяра : теоретичний аспект. Дайджест 1. 2011. 94 с.

2. Логачевська С. Критичне мислення і диференціація на уроках читання. *Початкова школа*. 2004. № 7. С. 26.

ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ЧИТАННЯ ЗАСОБАМИ АВТЕНТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У СТАРШИХ КЛАСАХ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ

Колеснік Анна

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського